

KDE SE UBYTOVAT

Záleží jen na vkusu, pro co se rozhodnete. Kdo si nepotrpí na horskou tradici a chce bydlet v hotelu, může přespát v místním „mrakodrapu“ **Horizont**. Dříve se této stavbě, která připomíná sídlíštní panelák, přezdívalo „Boží prst“. Jeden člověk tu za komfort čtyřhvězdičkového hotelu zaplatí přibližně tisíc korun. Telefon: 499 861 222.

Útulné a domácí prostředí nabízí například **penzión U Mičánků**. Stojí ve Velké Úpě hned u dolní stanice lanovky na Portášovy boudy. Každý z pěti po-

kojů má vlastní WC a sprchu, kuchyňský kout a ledničku. Telefon: 602 413 161.

Koho to v horách láká co nejvyšší, třeba až na hřebeny, může nocovat na **Luční boudě**. Dvoulůžkový pokoj s vlastním sociálním zařízením stojí 1100 korun za jednu noc. V ceně je započítaná i snídaně. Pokoj bez vlastního sociálního zařízení je o dvě stě korun levnější. Nenačtený turista, kterému nevdá spaní s více lidmi ve společném pokoji, zaplatí za takový nocleh 300 korun. Telefon: 499 736 144.

Hospoda Na peci

FOTO: VÁCLAV TRACHTA

KAM NA JÍDLO

Ať se Krkonoše i Pec pod Sněžkou mění pod náporu turistů sebevíc, **hospoda Na peci** zůstává stále stejná. Je to nejjednodušší orientační bod v Peci. Stojí přímo na křižovatce, kde se jediná příjezdová silnice do Pece rozděluje do dvou směrů – k lanovce na Sněžku a k lyžařským vlečům. Tmavě hnědé zdi zdobené bílým spárováním jsou neměnným poznávacím prvkem už desítky let. Uvnitř je útulno, malá okna zimu dovnitř nepustí. Stoly v hlavním sále jsou bytelné, z poctivých dřevěných fošen, a když se jich srazí několik do-

hromady, sesedne se k nim početná skupina. Návštěvníci to také často využívají, už od odpoledne bývá na řadě stolů cedulka, že pro večerní posezení je místo zadané. Není divu, Gambrinus tu mají dobře ošetřený a za ceny kolem osmdesáti korun připravují v kuchyni plný sortiment tradičních hospodských hotovek. Pamatují tu také na nekuřáky, patří jim oddělená světlejší část s velkými okny. Přestože tady si host může připadat trochu odsunutý, obsluha sem chodí stejně rychle jako ke stolům přímo u pípy.

→ odvezena vrtulníkem a lanovkou do údolí. Občerstvení tak v současné době nabízí bufet v horní stanici lanovky.

Zlatá padesátá

Pohodlná cesta na vrchol Sněžky je samozřejmostí až posledního půl století. Lanovka, kterou chrudimský podnik Transporta postavil podle švýcarské licence, začala z Pece pod Sněžkou jezdit na Růžovou horu v lednu 1949. V létě pak byl otevřen i druhý úsek z Růžové hory na Sněžku.

První kratší část měří půl druhého kilometru a za jedenáct minut vystoupáte téměř o půl kilometru výš. Sedačky pro dva cestující jsou na dnešní dobu poněkud kuriózní, nesedí se na nich čelem ke směru jízdy, nýbrž bokem. Obsluha je vypouští s půlminutovým rozstupem, takže za hodinu vyveze lanovka přibližně 250 turistů. Je dobré si tento výpočet pamatovat, oceníte ho ve chvíli, kdy se na přístupové cestě k lanovce klikatí dlouhá fronta a potřebujete zjistit, kdy přijдете na řadu.

Na Růžové hoře můžete přestoupit na druhý úsek, který vede až na Sněžku. Během dvou kilometrů vás lanovka vyveze o dalších 240 m výš. Nesmí však foukat silný vítr. Pokud jeho rychlost dosáhne 15 m/s, lanovka nejezdí.

Tady je Krakonošovo

Ze Sněžky lze buď sjet lanovkou i zpátky, ale zajímavější je pěší návrat do Pece. Z vrcholu se vydejte po takzvaném větrném hřebeni dolů do sedla nad Obřím dolem. Cestu lemuje po téměř celém úseku zábradlí z železných řetězů a s jejich pomocí se dá sestup zdolat i v zimě. Bude-li vám přát počasí a vítr rozfouká jinak obvyklou mlhu, rozhlédnete se z několika vyhlídkových plošin dolů kolem sebe – uvidíte samé srdce Krakonošova panství.

Dole pod vámi bude bezedná hlubina Obřího dolu, místa, kde začala historie Pece. Sem už od 16. století

přicházeli horníci, aby tu dobývali měděnou a arsenovou rudu, kterou dále tavili v pecích. Na dně ledovcových karů jsou dvě zahrádky, Čertova a Krakonošova, místa se vzácnými květinami, kam nemají turisté přístup. Inu, tady je Krakonošovo.

Podívejte se také výš, uvidíte horu, jejíž název je stejně hladivý jako její jemně zaoblený hřeben. Jmenuje se Studničná a mírumilovně vypadá pouze z dálky. Sněhové čepice na jejím vrcholu umí vítr vyfoukat

do mnohametrových návějí, které se čas od času utrhnou a jako lavina se zřítí dolů. To je také důvod, proč je Obří důl v zimě pro turisty uzavřený. Sněhové laviny tu bohužel zabily příliš mnoho turistů.

Krakonošovo hájemství je drsné, vždyť okolí Sněžky o rozloze přibližně 16 km² se říká krkonošská tundra nebo také Arktida uprostřed Evropy. Klima na krkonošských hřebenech totiž velmi přesně kopíruje podmínky tundry doby ledové, které se jinak vyskytuje pouze v polárních oblastech.

Na hraně Obřího dolu stávala dříve Obří bouda, ale postihl ji stejný osud jako Českou boudu na Sněžce. Dnes tu pod vrstvou sněhu zůstaly jen její někdejší základy.

Boudy s horkou polévkou

Na čaj, grog nebo polévku pro zahřátí je potřeba popojít o necelé tři kilometry dál na Luční boudu. Cestu v zimě určují dřevěné tyče. Zatímco v létě ční do výše několika metrů a není možné dosáhnout na jejich vrchol, teď sahají na ně-